

הַשְּׁבָחָה 2

עז כַּלְבָּנוּ הַשְּׁחָרְחַר נְעֵלָם. הָאֲזוּר הָיָה מְלֵא בְּשִׂיחִים סְבוּכִים וּבְעֵצִים
גְּבוּהִים כָּל-כָּף, פֹּה וְשָׁם נִרְאוּ גְּבֻעוֹת חוֹל.

"אוֹלֵי הוּא רוֹדֵף אַחֲרֵי בַּעַל חַיִּים," אָמַר יוֹאֵב. "הַגְּרוּעַ הוּא אִם הוּא נִפְל
לְאִיזָה בּוֹר, כִּי אֵז מִמָּשׁ לֹא נִמְצָא אוֹתוֹ," אָמְרָה דָּנָה.

הִתְחַלְנוּ לְקַרְא: "עז! עז!" אָבַל עז שָׁלְנוּ לֹא הוֹפִיעַ.

"בוֹאוּ נִתְחַלֵּק לְשְׁלוֹשׁ קְבוּצוֹת, וְנִתְחִיל לְחַפֵּשׂ בְּמִקּוֹם לְדַבֵּר," הִצִּיעַ עֶרְו.
וְכָךְ עָשִׂינוּ.